

Advokat trenerte saken:

LO saksøkes

Den løsemiddelskadde sprøytemaleren Rolf Hansen fra Rygge i Østfold har stevnet LOs juridiske avdeling for retten. Bakgrunnen er sendrektighet fra LOs juridiske avdeling. LOs jurister skulle fremme en erstatningssak overfor Rolf Hansens tidligere arbeidsgiver, men fikk ikke saken for retten før den var foreldet. Nå krever Hansen to millioner kroner i erstatning.

Allerede som 40-åring måtte Rolf Hansen fra Rygge trekke seg tilbake fra arbeidslivet. De siste 18 årene hadde han arbeidet som sprøytemaler og det var dette yrket som til sist knekket hans helse. Lidelsene han ble påført er klassiske. Det begynte med hodepine, kvalme og svimmelhet. Det ble en plage å utføre sitt daglige arbeid, og etterhvert klarte han ikke å følge med i samtaler, hukommelsen ble borte og sansene fungerte dårlig. Så i slutten av 1984 ble han erklært løsemiddelskadd av Rikstrykdeverket.

Kontaktet LO

Høsten 1985 kontaktet han LOs juridiske kontor for at de skulle fremme en erstatningssak overfor Rolf Hansens tidligere arbeidsgiver. Han syntes at saksbehandlingen tok tid og kontaktet LO på nytt. Der fikk han beskjed om at saken var komplisert og at dette måtte ta tid. Hansen slo seg til ro med dette, men en dag var hans tålmodighet slutt. I mars 1989 overlot han derfor erstatningssaken til advokat Ola Lunde i Oslo.

Lunde ga på et tidlig tidspunkt be-

Rolf Hansen krever million-erstatning fra LOs juridiske avdeling.

skjed om at saken allerede på dette tidspunkt kunne være foreldet. Hansen fikk innvilget en søknad om fri rettshjelp og Lunde arbeidet videre med saken til den 22. juni 1992, da den endelig kom opp i byretten i Oslo.

Avviste erstatningskravet

Oslo byrett avviste erstatningskravet. Og bakgrunnen til avvisningen av kravet var nettopp foreldelse. Kravet var foreldet allerede så tidlig som i februar 1988. Og ved det tidspunkt satt LO-juristene med hans sak.

Frustrasjon

Da konsekvensene av den noe likegyldige holdningen LO hadde hatt overfor Hansens sak gikk opp for ham følte han lenge frustrasjon og bitterhet. Men etterhvert som hans sak ble kjent av flere fikk han uventet støtte

og hjelp, bl.a. fra Moss Bygningsarbeider Forening. De har opprettet en konto hvor innsamlede midler er ørmerket Hansens advokatbistand som er beregnet til å koste omlag 70.000 kroner. Samtidig har de oppfordret andre fagforeninger om å støtte Hansen. Det kan nevnes at fagforeningen ved Elkem Skaland på Senja har samlet inn nær 20.000 kroner. Rolf Hansen er både rørt og takknemlig over den oppmerksomhet han er blitt vist. Forbrukermagasinet i NRK-TV har tatt opp hans sak.

2 mill. kroner

Hansens erstatningskrav mot LO er på 2 mill. kroner. LO forkludret hans muligheter til å få tilkjent erstatning fra sin tidligere arbeidsgiver. Etter at han ble uføretrygdet har han adskillig mindre å greie seg med. Saken har

belastet ham økonomisk og han har solgt en bil, han har solgt fritidsbåten sin og han tror han nå må selge huset. Han er derfor avhengig av en erstatning for i framtiden å greie seg økonomisk.

Rolf Hansen ble tidlig organisert i LO-forbund og har punktlig betalt sin medlemskontingent gjennom alle år. Han hadde derfor ventet at den dag han kanskje fikk problemer ville LO-medlemskapet være til hjelp og støtte, men LOs juridiske avdeling har ødelagt hans mulighet for å vinne fram rettes vei.

Rolf Hansen syntes selvsagt ikke det er noe hyggelig å anlegge sak mot sitt eget forbund, men han mener at refferdighet og prinsipp tilsier det. LO bør innrømme sine feil.

Dr. med. Per Øystein Saksvik:

- Store kostnader forbundet med løsemiddelskadene

Vi vet i dag ikke noe eksakt om hvor mye løsemiddelskadene koster samfunnet. Her er det mange faktorer som spiller inn, men det er helt klart meget store summer det dreier seg om, sier dr. med. Per Øystein Saksvik til Syndrom.

- Hvor prioritert er forskningen omkring løsemiddelskadene?

- Et vanskelig spørsmål å svare på ut fra mitt synspunkt. Jeg kjenner ikke til noen prosjekt som pågår akkurat nå. Det prosjektet vi hadde er avsluttet, og jeg vet ikke helt om andre har startet opp noen nye prosjekter.

- Vi har fått god økonomisk støtte. Det er tydelig at dette tas alvorlig fra de som sitter på pengesekken.

- Hvor stort er forskningsmiljøet i Norge?

- Jeg regner med at det er 4-5 forskjellige miljøer ved våre universiteter som jobber med dette.

- Hva med utlandet, og hvilke land fører an?

- Det er de nordiske land som er førende i forskningen. Det er vanskelig å få gjennomslag for dette i utlandet. Jeg har hatt besøk av en danske som heter Per Gregersen, som sier at dette er et stort problem i forhold til EF, merkelig nok.

- Finnes det noen oppdatert statistikk over løsemiddelskader i Norge?

- Jeg vet ikke om noen oppdatert statistikk over løsemiddelskade. Den eneste statistikken jeg kan tenke meg er eventuelt over de som har fått ykesskadeerstatning. Kanskje enkelte leger har foretatt noe slikt på egenhånd, men dette blir ren gjetning.

- Finnes det noe tall på hvor mye løsemiddelskadene koster samfunnet?

- Det er det nesten umulig å svare på. Da må vi regne kostnadene som både individet, bedriften og samfunnet har hatt, for å få riktige tall. Jeg tør ikke å komme med noen sum, men det er helt sikkert store kostnader.

Fra venstre: Deltakerne på Journalistkurset var: Edvard Alten, Elisabeth Ø. Andersen, Tor Arne Aartangen, Inger Styrvold, Lars Malmberg, Petter Eilertsen, Lars Borgans, Harald Tufthaug. Innfelt: Jan R. Waleur, Thore Aalborg og Tore Jørgensen

"Syndrom" som eksamensoppgave

Det var med en viss respekt for oppgaven at kurslederen til AOF-kurset i journalistikk i Sarpsborg høsten 1992 foreslo for deltakerne at selve eksamensoppgaven skulle være å redigere "Syndrom". Utfordringen var stor og fristende, og da "elevene" også tente på oppgaven var saken klar; vi gjør dette!

La meg med en gang legge til at det tross alt er rutinerte pressefolk fra tekniske avdelinger vi her har med å gjøre. Hadde de ikke vært det, ville nok oppgaven blitt i største laget. At de også er meget habile skribenter har vist seg etter hvert som kurset har gått fram.

Harald Tufthaug heter mannen som ellers skriver det meste i bladet. Han er ikke pressemann av yrke, men gjør en solid jobb med bladet fire ganger i året. At han nå plutselig har med seg en stor stab medarbeidere så også han

det klart positive i, og uansett vil det være nyttig for redaktøren å ha vært med på jobbe både som "profesjonell" journalist og på desken.

Vi har i dette nummeret forsøkt å balansere stoffet best mulig, slik at man kan se den løsemiddelskaddes situasjon fra flere kanter. De mange som er rammet av disse plagene lider ofte i stillhet, dette er nemlig ingen lidelse som tilhører "adelen" av sykdommer. Den er lavt rangert.

Det som er viktig å forstå for den utenforstående er at hvis man blir løsemiddelskadet er det ingen vei tilbake. Det som er ødelagt i hjernen er ødelagt, og skal man tilbake til et tilnærmet fullverdig liv er det en lang og tung vei å gå, med trening og atter trening.

Uansett har det vært en utfordrende oppgave for klassen ved dette AOF-kurset i journalistikk å ta på seg denne

jobben. Om vi har lyktes får andre bedømme.

Som kurslærer må jeg være berettiget til å uttale meg, og det jeg vil si er at jeg synes dere har gjort en meget solid jobb. Hele tiden positive og interesserte, og flinke til å møte opp. Jeg håper at dere har hatt et visst utbytte av tiden vi har hatt sammen, og at den kan hjelpe dere et skritt videre på veien.

Harald Tufthaug skal ha sin takk fordi han stilte "Syndrom" til disposisjon - det var sporty gjort.

For meg har det også vært en interessant tid. Jeg har fått frisket opp en del gamle kunnskaper som mer eller mindre hadde gått i glemmeboken. Lærerikt også for læreren, med andre ord.

Hilsen Thore Chr. Aalborg.

Den nye attføringsmeldingen:

Tyve i stil - null i innhold

Hvilke konsekvenser vil den nye attføringsmeldingen få for dem som er løsemiddelskadet? Hvilke nye momenter er brakt inn, og hva vil den bety for de som sliter med større eller mindre skader etter mange års omgang med farlige og sterkt skadelige stoffer? Det er mange som undrer på hva som kommer ut av det siste "verket" som ble levert av Tove

Strand Gerhardsen like før hun trakk seg fra ministerposten for en tid siden. -Slik jeg har oppfattet det vil jeg gi tyve i stil for dette, mens det dessverre må bli null i innhold.

Mange fagre løfter, mens det er få signaler som tyder på økte bevilgninger, sier redaktøren av "Syndrom" Harald Tufthaug.

-Det er helt klare signaler i statsbudsjettet på at bevilgningene ikke vil bli økt når det gjelder hjelpen til de som er løsemiddelskadet. Dette er meget skuffende sier Tufthaug.

INTET REHABILITERINGS-TILBUD

-Hva med rehabiliteringstilbudene til de som er skadet av løsemidler, hvordan fungerer dette?

-Pr. i dag er det ingen tilbud til denne gruppen. Det er i det hele tatt liten realisme i disse sakene, og det ser ut som om denne gruppen mer eller mindre blir skjøvet i bakgrunnen for å glemmes. Dessverre er det slik at mange ikke oppfatter dette som noe alvorlig, selv om et person er ganske hardt angrepet. Husk på at, og jeg vil understreke det meget sterkt - at har man fått en slik skade er det umulig å reparere den. De delene av hjernen som er satt ut av funksjon er skadet for resten av livet, og man må derfor basere seg på å trene opp andre deler som kan kompensere for det som er skadd. Dette kan imidlertid være en ganske langdryg og tung prosess.

-Det som er vesentlig er at det i Norge i dag ikke finnes et godkjent rehabiliteringstilbud for løsemiddelskadde, og dette er høyst beklagelig. Mange forsøk er gjort, og det er selvsagt prisverdig, men et tilbud som går på det totale, altså både på det fysiske og psykiske planet, samt på familienla-

net, er det ingen som kan stille opp med.

FORSINKER

-Hva fører dette i første rekke til?

-Først og fremst er det selvsagt den løsemiddelskadde selv som lider. Nå skal vi også huske på at det kan være ganske tøft for den skaddes familie, og vi kan vel trygt si at det ofte er mange personer som lider når et familiemedlem, og gjerne en hovedforsørger får en slik belastende sykdom.

-Det dette ellers fører til er at en løsemiddelskadet må gå uforholdsmessig lenge på medisinsk attføring enn tidligere, innen det kan innvilges uføretrygd.

-Hva med AMB-bedriftene i denne sammenhengen?

-Ved en raskere gjennomstrømning av folk i disse bedriftene i dag ville det avhjelpe problemet. Poenget er imidlertid at ingen skal sies opp i dag, og ingen nye bedrifter av denne typen kommer til. Hvor er logikken da?

-Til syvende og siste er det den skadde som blir den tapende parten midt oppe i alt dette - en mer eller mindre glemt gruppe som samfunnet er i ferd med å støte fra seg.

SE TIL DANMARK

-Hvilket råd har du å gi til både de som er skadd og til de bevilgende myndigheter?

-Først og fremst vil jeg si: Se til Danmark! I Århus finnes nemlig en institusjon som heter "Familiesenteret for hjerneskadde" - der de tar seg av slike problemer som dette. Mange nordmenn har besøkt stedet, men problemet er at de ikke får dekket noe av oppholdet. Norge vil ikke godkjenne dette stedet, mens danske trygdemyndigheter har gjort det for mange år siden. Der har de innsett nytten av slike institusjoner for lenge siden. Det er forøvrig fagbevegelsen og staten i fellesskap som finansierer ordningen i Danmark.

-Klarer vi ikke dette i Norge?

-Det ser ikke slik ut. Det som er gjort her er at man har hatt kurs med private forelesere som er finansiert med innsamlende midler, gjennom basarer eller lotterier. Egentlig er dette en skam, men slik er det faktisk.

MÅ KOMME

-Det som er helt klart er at vi nå må få en klar melding om hvordan man akter å takle disse problemene i fremtiden. Vi må få noe håndgripelig på bordet snart.

-Dessverre er det slik at denne typen lidelser ikke tilhører "adelen" av sykdommer. Sentrale politikere skjønner ikke alvoret, og det hele blir meget lavt prioritert. Nå er det på tide å tenke nytt i denne sammenhengen, sier Harald Tufthaug.

Vilkårene for yrkesskadeerstatning

Svein Hansen.

Illustrasjonsfoto.

Alle arbeidsgivere må tegne yrkesskadeerstatning for sine ansatte. Denne forsikringen dekker økonomiske tap som er oppstått ved yrkesskade eller yrkessykdom.

Erstatningsutbetaling skal skje selv om ingen kan lastes for skade. Alle som arbeider for en arbeidsgiver faller under denne loven. Alle skader og sykdommer som skyldes arbeidsulykker omfattes av loven. Videre sykdommer som skyldes påvirkning fra skadelige stoffer eller arbeidsprosesser. Dette gjelder kun for skader eller sykdommer som er konstatert etter 1. januar 1990.

Fikk du en skade hos din tidligere arbeidsgiver, betaler nåværende arbeidsgivers forsikring ut erstatningen. Har du en arbeidsskade har du krav på at alle ekstraavgifter som skyldes skaden eller sykdommen og inntektstap blir dekket. Ved varige og betydelige skader har man krav på erstatning. Ved dødsfall har de etterlatte krav på

erstatning for tap av forsørger. Folkestrygden gir også ytelser etter folkestrygdlovens regler. Man må da henvende seg til trygdesjefen i byen. Erstatningen kreves direkte fra arbeidsgiverens forsikringsselskap. Det er på sin plass at man informerer arbeidsgiveren og fagforeningen.

Betydelig skadefølge av medisinsk art

Det finnes ingen nærmere definisjon om "betydelig skadefølge av medisinsk art". Hvis en skade gir lavere invaliditetsprosent enn femten, da gis det ingen erstatning.

Har man en skade fra før pluss den nye skaden som gir samlet mer enn femten prosent, da kommer man i betraktning til erstatning.

I forskriftene paragraf 5 heter det bl.a.:

"Yrkesskadeerstatning ytes tidligst tolv måneder etter skadetidspunktet og under ingen omstendighet før den trygdede har gjennomgått medisinsk

behandling som kan – begrense eller avklare skadens størrelse eller varighet."

Og hva betyr dette og hvilke konsekvenser får dette for den yrkesskadde? Han vil ikke få tilkjent erstatning før man vet hvor stor del av den medisinske skaden som vil bli varig. Da det gjerne tar lang tid å avgjøre dette, er det derfor nedfelt en bestemmelse om at erstatningen aldri kan tilstås før det har gått minst tolv måneder fra skaden/sykdommen oppsto.

Det er bare den skaden som foreligger etter tolv måneder det skal tas hensyn til ved utmåling av erstatningen. Regelen om tolv måneders venteperiode gjelder selv om man på et tidligere tidspunkt kan konstatere varig skade. Videre må erstatning vente hvis man skal behandles for å minske skadens omfang. Hvis man vegrer seg for inngrep eller behandling kan trygdekontoret være tilbakeholden med å fastsette en invaliditetsgrad.

Overlege Håkon Lasse Leira om løsemiddelskader:

- Mulighetene for å fungere er avhengig av skadegraden

Overlege Håkon Lasse Leira ved Regionsykehuset i Trondheim er en av de som pr. i dag vet mest om løsemiddelskader i landet. "Syndrom" har stilt ham en del spørsmål, og tar for seg noe av problematikken omkring denne typen yrkesskader.

- Hvilke muligheter har løsemiddel-skadde til å fungere i arbeidslivet etter at en slik skade er konstatert?

-Løsemiddelskaddes muligheter til senere å fungere i arbeidslivet avhenger av skadens grad. Er du sterkt løsemiddelskadet er det forbundet med store problemer. Viktig er det også ha muligheten til omskolering slik at du kan komme over i mer lempelig og passende arbeid. Hvis du er lettere angrepet har du alle muligheter til å fortsette en yrkeskarriere. Generelt bør ikke dette by på alt for store problemer, forutsatt at du ikke går inn i det samme arbeidet du hadde tidligere.

- På hvilken måte vil en løsemiddel-

skadet først merke symptomene?

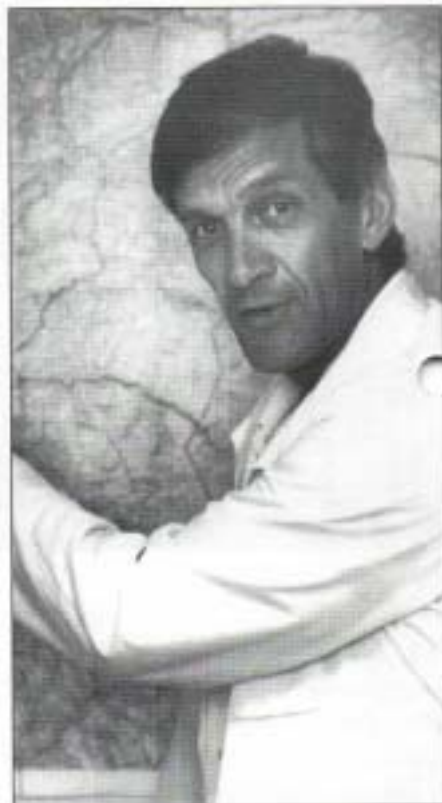
-Først og fremst med tretthet, irritasjon, kvalme og svimmelhet. Dette hvis man ikke er sterkt skadet. Har man gått lenger, la oss si ti år vil man ha en forverret situasjon, der konsentrasjonen svikter, samt hukommelsen. Du vil også gradvis miste interessen for det som skjer omkring deg.

- Er det mulighet for å "reparere" skadene?

-Som sagt, dette avhenger av tiden. Har det gått for lang tid kan det være meget vanskelig. Imidlertid kan andre deler av hjernen trenes opp, slik at det kan kompensere for de funksjonene som har blitt borte.

- Finnes det noen, la oss kalle det "tjåpåtopp-liste" med hensyn til de farligste stoffene?

-Jeg har ingen slik liste, men i farten kan jeg i alle fall nevne deg fire som er meget farlige - nemlig Heksan, Benzen, Trikloretylen og Toulon, sier overlege Håkon Lasse Leira til slutt.

Overlege Håkon Lasse Leira er en av våre fremste eksperter på løsemiddelskader. (Foto: A-pressen).

Trygdekontorets behandling av løsemiddelsaker

Det er svært mange av våre medlemmer som har vært igjennom den byråkratiske kværna på trygdekontoret. Det vil allikevel være nyttig for medlemmer og andre som skal ha med trygdekontoret å gjøre, å få med seg de endringene som skjer hvert år.

Vi vil i Syndrom forsøke å få med endringene, men siden det er lenge siden vi har skrevet om de faktiske rettighetene og hvilke rutiner som gjelder pr. dato, vil vi denne gangen skrive om de rutinene som gjelder nå.

Mange av våre tillitsvalgte rundt om i

lokallagene hjelper nye medlemmer, og for disse kan det være nyttig informasjon å få oppdaterte regler og rutiner i Syndrom.

Innhenting av opplysninger.

Det første som skjer er at trygdekontoret ber om å få skademelding, eller

innhenter denne sjøl. Her må vi være sikre på at skademelding er riktig utfylt, og ikke minst, skaden må være meldt til arbeidstilsynet av hensyn til å få erstatning fra yrkesskadeforsikringen.

Etter dette skal det innhentes arbeids- og sykehistorie. Vi må her være påpasselig med å få med alle arbeidsplasser og hva som ble utført av arbeid, og sist men ikke minst, hvilke stoffer/kjemikalier ble brukt i vår nærhet.

Det er på dette tidspunktet og i disse rapportene vi legger grunnlaget for den videre saksbehandlingen. Det er altså ekstra viktig hva vi skriver og sier på dette tidspunktet. Bruk gjerne noen dager ekstra med dette. Det er en lang vei å gå dersom dette skal bli endret senere.

Uklare opplysninger.

Trygdekontoret gjennomgår alle faktiske opplysninger. Dersom det er uklare eller motstridende opplysninger, tar trygdekontoret standpunkt til hva som skal legges til grunn for videre saksutredning. Dette kan skje i samråd med rådgivende lege.

Vanskelige saker.

Løsemiddelsaker er ofte vanskelig å utrede for trygdekontoret. De søker ofte hjelp av nevrolog, og i sine forskrifter står det anbefalt at de søker hjelp av nevrolog i slike saker. De sier at sakene bør i samråd med rådgivende lege forelegges nærmeste nevrolog, vanligvis ved nevrologisk avdeling ved det sentralsykehus den skadde soterer under.

Dersom skaden ikke er stor og åpenbar, bør den skadde søkes vurdert med nevrologiske testmetoder, som for tida er det mest finmerkede hjelpemiddel til å påvise og kvantifisere slike skader.

Dersom det er tvil om eksposisjonsforholdene, vil trygdekontoret få dis-

se opplyst og vurdert hos yrkesmedisiner eller ved yrkesmedisinsk spesialavdeling.

Alle opplysninger, inklusive trygdekontorets redegjørelse for de faktiske forhold som legges til grunn, sendes spesialisten.

Her vil det også bli vurdert og angitt om skaden har medført en varig medisinsk invaliditet.

Lang ventetid.

Det er ofte lang ventetid i forbindelse med medisinsk utredning av løsemiddelsaker. Dersom ventetiden hos nærmeste spesialist eller sykehusavdeling antas å overstige tre måneder, kan trygdekontoret benytte annen spesialist eller sykehusavdeling, dersom dette vil redusere ventetiden vesentlig. Her er grunn til å være påpasselig for våre tillitsvalgte.

Saksfremstilling.

Etter at spesialisten har avgitt erklæring skal trygdekontoret gjennomgå saken og skrive saksfremstilling som forelegges rådgivende lege for kommentarer.

I saker som skal sendes Rikstrygdeverket, skal trygdekontoret i saksfremstillingen gi uttrykk for sitt standpunkt og komme med forslag til vedtak. Denne innstillingen vil være viktig i Rikstrygdeverkets vurdering av saken.

Ved oversendelse til Rikstrygdeverket skal samtlige opplysninger følge med. Dette er svært viktig.

Vedtaksmyndighet.

Trygdekontoret har myndighet til å avgjøre godkjennesspørsmålet i løsemiddelsaker. Dette betyr at det ikke er nødvendig å sende alle saker til Rikstrygdeverket.

Dersom saken blir sendt til Rikstrygdeverket, blir vedtaket der sendt tilbake til trygdekontoret.

Oppfølging.

Når det gjelder oppfølging av den skadde har trygdekontoret de samme rutinene for løsemiddelsaker som for andre saker.

SYNDROM vil følge opp alle endringer som kommer for å holde medlemmene oppdatert. Det som kan være en fordel, er å få tilbakemeldinger på hvordan praksis er rundt om i landet. Det er svært viktig for Landsforeningen å få tilbake meldinger, og skal vi komme videre i arbeidet, er det viktig å vise engasjement og gi tilbakemeldinger.

SYNDROM

Utgitt av:

**Landsforeningen For
Løsemiddelskadde**

Postboks 9217 Grønland
0134 Oslo
tlf. 02 - 17 02 55

Ansvarlig redaktør:
Karl Bergvik

Redaktør:
Harald Tufthaug

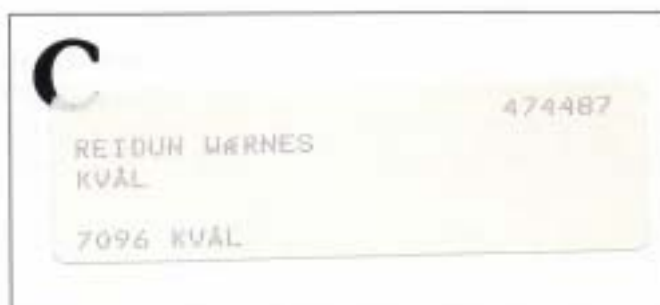
**Grafisk produksjon
og trykkeri:**

Reproservice - Moss A/S

Stens Trykkeri A/S,
1570 Dilling

Utgitt av Landsforeningen For Løsemiddelskadde,
Postboks 9217 Grønland
0134 Oslo
Tlf. 02 - 17 02 55

Ansvarlig redaktør: Karl Bergvik
Redaktør: Harald Tufthaug
Trykkeri: Stens Trykkeri A/S, Moss

LFFL's styre:

Leder:

Karl K. Bergvik
Torgny Segerstedtsvei 180
5033 Fyllingsdalen
Tlf.: 05 - 16 33 38

Nestleder:

Arne Ødegård
Vikveien 22
3050 Mjøndalen
Tlf.: 03 - 87 47 24

Styremedlemmer:

Rolf Hansen
Hakkeråsen 22
1560 Larkollen
Tlf.: 09 - 26 32 00

Ann-Kristin Melby
Nordvesten Terrasse 15
6500 Kristiansund
Tlf.: 073 - 78 378

Hermod Telebond
Parkveien 46
2310 Stange
Tlf.: 065 - 71 7 11

Varamedlemmer:

Anne Marie Jensen
Tjurveien 20
8616 Båsmo
Tlf.: 087 - 69 5 21

Odd Evensen
Pb. 2064 Posebyen
4602 Kristiansand
Tlf.: 042 - 29 1 80

Lokallag/ Kontaktpersoner:

Akershus lag av LFFL,
v/Thorleif Thyrum
Smedalsvei 5
2050 Jessheim
Tlf.: 06 - 97 33 91

Buskerud lag av LFFL,
v/Arne Ødegård
Vikveien 22
3050 Mjøndalen
Tlf.: 03 - 87 47 24

Løsemiddelforeninga i
Møre og Romsdal,
v/Tommy Siems
Nordvesten Terrasse 15
6500 Kristiansund
Tlf.: 073 - 78 378

Rogaland lag av LFFL,
v/Kåre Espebu
Nøtteveien 1
4300 Sandnes
Tlf.: 04 - 62 26 61

Telemark lag av LFFL,
v/John Andrèn
Porsgrunnveien 19 A
3700 Skien
Tlf.: 03 - 52 12 83

Østfold Lag av LFFL,
v/Kristian Kruse
Refsnesstranda 27
1500 Moss
Tlf.: 09 - 27 26 07

Kontaktperson i
Oppland,
Alf-Einar Kalbakken
2826 Snertingdal
Tlf.: 061 - 83 299

Kontaktperson i
Vest-Agder,
Lars Kristian Hille
Postboks 168
4501 Mandal
Tlf.: 043 - 61 165

Aust-Agder lag av LFFL,
v/Frode Salvesen
Revekroken 17
4800 Arendal
Tlf.: 041 - 24 419

Hordaland lag av LFFL,
v/Roald Fønnes
Øyjordsveien 71
5035 Sandviken, Bergen
Tlf.: 05 - 95 08 80

Oslo lag av LFFL,
Elisabeth Bjørklund
Ensjøveien 4 B
0661 Oslo
Tlf.: 02 - 68 95 00

Sør-Trøndelag lag av LFFL,
v/Dagfinn Olsen
Fernanda Nissensvei 29
7045 Trondheim
Tlf.: 07 - 91 32 84

Vestfold lag av LFFL,
v/Jørgen Nielsen
Dagsveien 8
3100 Tønsberg
Tlf.: 033 - 27 402

Hedmark lag av LFFL,
v/Hermod Telebond
Parkveien 46
2310 Stange
Tlf.: 065 - 71 711

Nordland lag av LFFL,
Region Bodø og Salten
v/Kyrre M.Hansen
Boks 93
8160 Glomfjord

Region Helgeland
v/Anne Marie Jensen
Tjurveien 20
8616 Båsmoen
Tlf.: 087 - 69 521

**Oversikten er ajour
pr. 1.11. 1992**